

Szegeden is utalvánnyal adnak kenyeret.

— Április 1-én lép életbe az új rendszer. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged város köz-
érelmezési bizottsága kedden délután öt óra-
kor Somogyi Szilveszter dr. polgármester el-
nöklésével ülést tartott, hogy az új termés be-
takarításáig biztosítsa a közönségnek liszttel
való ellátását. Az ülésen Szalay József dr. fő-
kapitány előadón kívül Aczél Géza, a Back-
malom igazgatója, több szegedi sütőmester,
vendéglős és néhány szakember is megjelent.
A bizottság kevés változtatással elfogadta a
liszt ellátásra vonatkozóan a főkapitánynak
nagy gondossággal kidolgozott javaslatát, a
mely szerint április elsejétől fogva *csak ható-
sági utalvány ellenében lehet Szegeden lisztet,
kenyeret és péksüteményt kapni.* Ez a rend-
szer már Németországban és Ausztriában is
fényesen bevált, a lokális viszonyokhoz alkalmaz-
va tehát, valószínűleg Szegeden is ered-
ményes lesz.

Az ülésről az alábbi részletes tudósítás-
ban számolunk be:

Délután öt órakor nyitotta meg a polgár-
mester az értekezletet. Jelentette, hogy az ér-
tekezlet célja a mostani nehéz gazdasági vi-
szonyok között igen fontos: gondoskodni kell
arról, hogy a város közönsége lisztben és ke-
nyérben ne szenvedjen hiányt, épen ezért az
utalvány-rendszert kell életbe léptetni.

Szalay József dr. főkapitány ezután is-
mertette az utalvány-rendszert. Előadta,
hogy a közönség szükségletét ezzel a rend-
szerrel legalkalmasabb biztosítani. Evégből a
várost kerületekre kell osztani s a kerületek-
ben a rendőrsők osztogatnák az utalványo-
kat. A rendőrsőknek a tanítók segédkezné-
nek a munkájukban. Az őrök természetesen
csak a magánfogyasztásra szükséges liszt-
mennyiséget utalványoznák.

A kereskedők, vendéglősök és sütőmeste-
rek fogyasztását a szaktestületek bizalmi fér-
fiaiból alakult bizottság ellenőrizné és utal-
ványozná. Az utalványozás heti rendszeren
alapulna. A lisztkereskedő a vevőtől elveszi
az utalványt és a malomtól annyi lisztet kap
minden héten, amennyi utalványról beszámol.
A malom pedig a hatóságnak számol el az
utalvánnyal. Így visszaélés nem történhetik.
Mindenki annyi lisztet kap, amennyire szük-
sége van.

A sebesülteket a miniszter rendelete sze-
rint a városnak kell ellátni élelemmel, ezért a
kórházi élelmezőknek a katonai parancsnok-
ság igazolása alapján lesz kiadható a heti
lisztmennyiség. Az internátusok szintén ilyen
kivételes bánásmódban részesülnek.

Minden szegedi belterületi felnőtt lakos
napi kenyérliszt fogyasztása csak 200 gramm
lehet. A külterületi lakosok nem kapnak utal-
ványt, sem az egészséges katonák. A keres-
kedőknek csakis utalványokra szabad kenye-
ret és lisztet adni.

Mivel a Back-malom ingyen őrli a liszt-
et, a kereskedők pedig azt a maximális áron
adják el, az így előállott lisztnyereséget, a
mely a városnak 3 kilót tesz ki mázsánkint,
a polgármester ingyen szétosztja a szegények
között. A Back-malom első esetben a főka-
pitány által kiállított utalványokra ad lisztet,
a sütőknek, később a közönség vásárlásai után
beérkezett utalványokra és pedig csakis any-
nyit, amennyi az összes utalványokon feltün-
tetett lisztmennyiség.

A részletes tárgyalások során a bizott-
ság a következő szabályokban állapodott meg:

Minden városi lakos részére a maximális
fogyasztás 200 gramm liszt, vagy az ennek

megfelelő süteménymennyiség lehet. Az arány
szám a liszt és a kenyér között:

1 kilogramm kenyérlisztnak 130 deka-
gramm kenyér képezze az egyenszámt,
fél kilogramm nullás vagy fél kilogram
főzőlisztnak 15 darab fehérsütemény az
egyenszáma.

Az utalvány vagy 100 deka kenyér-
lisztre vagy 130 deka kenyérré szól.

Az utalványok napra szólnak s egy hét-
re érvényesek, még pedig arra a hétre, a
melyre váltattak és másra át nem ruházhatók.
Az utalványozás kerületenkint történik s azt
a rendőrség eszközli.

A piaci kenyérsütő-asszonyok szintén
utalvány ellenében adhatnak csak el kenyeret.
De ha idegen akarna piacon kenyeret venni,
a városi bérházban levő rendőrségen kaphat
utalványt, azonban csak egyszeri vételre jo-
gosítót.

Az utalvány alakját és teljes szövegét itt
közöljük. A négy szelvény mindegyikén
ugyanaz a szöveg áll:

Sorszám

Másra át nem ruházható.

UTALVÁNY.

.-utca számu lakos részére
az alábbi szelvények és megszabott ár lefize-
tése ellenében 100 dekagramm kenyérliszt,
vagy 130 dekagramm kenyér kiadható.
A szelvények csak a megjelölt időre érvé-
nyesek.

SZEGED VÁROS

közérelmezési bizottsága.

Minden visszaélést
megtorol a hatóság!

1915. évi április 1—8-ig szóló kenyér vagy kenyér- liszt szelvény.	

Tüzben Verdun előtt.

— Franciaország legerősebb vára. —

Egy német tartalékos tiszt, aki a Verdun
ostromló német hadseregben tesz szolgálatot,
az alábbiakat írja:

Farsang keddjét ünnepeltük. Közeledett
éjjél. Nekünk kellett a lövészárkokban levő
bajtársainkat felváltani és *Hervilleben*, egy
teljesen rommá lőtt francia faluban, a *Ver-
dunbe* vezető országot mentén, vártunk a fel-
váltás idejére. Egy királyi fenség is volt kö-
zöttünk, a bajor király fia, aki őrnagy a ne-
hez lovasságnál. Nagyon jól mulatott azon a
fesztelen hangulaton, mely itt uralkodott
közvetlenül a tűzvonal előtt, a francia grá-
nátok záporában. Máskülönben mindazok,
akik itt együtt voltak, egytől-egyig valódi
férfiak, mert *egy sem volt közöttük, kinek
ne díszítette volna mellét a vaskereszt.*

Az alacsony helyiség plafonjáról lampio-
nok lógtak, ugyanolyanok, mint amilyenek-
et gyakran láthatunk nyári mulatságokon.
Színes, bizonytalan világosság terjengett a
tágas szobában, azonban a sűrű kék szivar-
füst szinte elnyelte a fényt. Zongoraszó, ének-
szó hangzott fel, de ennek hangjait elnyomta
a kívülről jövő mennydörgésszerű zaj. Az
ablaktáblák rezegtek, az asztalon levő gyer-
tyák meg-megbillentek. Egyszerre az egyik
fel is borult. A ház előtt egy nehéz gránát
robbant fel.

Békésen ültünk egymás mellett, *Német-
ország valamennyi részéből összekerült baj-
társak, különböző koru férfiak, különféle
fegyvernemek képviselői:* tüzérek, gyalogo-
sok, ulánusok, huszárok, pionírok, aviatiku-
sok. Volt közöttünk egy öreg ember ősz haj-
jal és volt ott még tizenhét éves fiatal is,
aki épp most adta elő gyönyörű hangom
Schumann dalát a gránátosokról. Ma délig
soha életünkben nem láttuk egymást és mi-
re az est eljött, mégis olyan nagy barátság-
ban voltunk, mintha esztendő óta jóbarátok
lettünk volna. Valamennyien egy nagy csa-
ládnak voltunk tagjai, gyermekei, testvérek
voltunk, akiknek csak egy gondolatunk volt:
Németország, Németország! Együtt vagyunk
nehány órán keresztül a legjobb barátságban
és aztán elváltunk, talán soha életünkben nem
találkozunk többé. Ez a háború.

Az óra éjfélét ütött. A farsangnak vége
volt és bekövetkezett a hánvazó szerda. A
mulatság befejeződött.

Az ugynevezett *Cambres-állásba* vonul-
tunk, egy lövészárkba, amely baloldaltól
támaszkodott a Cot Lorraine-hez. Fent a ma-
gaslaton két bajor ezred feküdt, lent a völgy-
ben mi. Reggel négy órakor helyben vol-
tunk és elfoglaltuk villáknak nevezett kitűnő
fedezékeinket. Figyelmeztettek minket, hogy
nagyon vigyázzunk, mert valószínű, hogy

az ellenségnek nem vallami jó szándékai van-
nak velünk szemben, valószínű, hogy *árkun-
kat aknák segítségével fel akarják robban-
tani.* Egyelőre azonban minden csendes ma-
radt. Csak elvétve hangzott egy-egy lövés.
Hajnaldótt és beköszöntött február tizen-
nyolcadika. Nem történt semmi fontos és
azért egészen háziasan rendezkedtünk be.

Egyszerre — délután, — nem messzi ma-
gaslatunktól, nagy dörgés hallatszott és egy
óriási lángoszlop csapott az égnek. Olyan
zaj volt ez, melyet még keveset hallottam a
háború óta. *A verduni várból ágyuzni kezd-
ték hadállásainkat. Ez a bombázás szakadat-
lanul tartott két napon és két éjszakán ke-
resztül.*

Öt óra felé azután a bombázás a mi lö-
vészárkunkat is célba vette. Mikor azonban
látták, hogy ezzel semmi zavart nem támasz-
tanak nálunk, akkor a szemben levő francia
lövészárkokból *támadást intéztek ellenünk.*
Mint a hangyák felénk rohanva, miközben
puskák és gépfegyverek egyre zugtak. Szé-
pen meg lehet különböztetni a franciáknak
felénk rohanó soraiban a tiszteket, a trom-
bitásokat és a dobosokat. Mi csendben va-
gyunk és hagyjuk őket közelíteni. Egyszerre
felhangzanak nálunk a különböző vezény-
szavak és *pontosan, mint valami óramű, meg-
indultak nálunk a géppuskák.* Majd ágyuink
is és köpik gránátjaikat az ellenség felé. A
franciák soraiban rettenetes rendtelenség tá-
mad és egyik ember a másik után bukik le.
Majd halljuk a hangból, hogy nehéz lövegek
és röpködnek fejeink fölött a franciák felé.

Az ellenséges támadás megtörtött drót-
sövényeinken és az ellenséges katonák ott
valóságos gomolyaggá torlódtak össze. *Nagy
fejtettség között és sok veszteséggel vonul-
tak vissza lövészárkaikba.* Mi egyelőre be-
szüntettük a munkánkat, azonban a tüzéség
tovább vitte a hangos szót.

Éjjél felé két emberrel, akik önként je-
lentkeztek, az ellenséges hadállások felé kém-
szemlére mentem. Amint a két hadállás közé
érkeztünk és ott hason fekve állást foglal-
tunk, grandiózus kép tárult elénk. Balfelől
láttuk, amint *mozsaraink* meg-megvillantak.
Fejeink felett zugva repültek a mi és az el-
lenség lövegei. Egyik oldalon is, a másikon
is sorban fel-felvillantak a *villamos fény-
szórók* és itt-ott megvilágítottak egy darab
mezőt, erdőt, rétet, falut. Ugy néztek ki ezek
a képek, mint az élénk színekkel festett ak-
varellek sötét alapra ragasztva.

Az őrjárat lassan kuszott előre és sűrű
drótfonathoz érkezett, mely az ellenséges lö-
vészárkokat védelmezte. Miután tovább men-
ni lehetetlen lett volna anélkül, hogy az el-